

**A M A G Y A R   K Ö Z T Á R S A S Á G   N E V É B E N !**

A Szegedi Ítéltábla a Péterfi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Péterfi Tamás ügyvéd) által képviselt **(I.r. felperes neve, címe)** alatti székhelyű I.r. és **(II.r. felperes neve, címe)** szám alatti lakos II.r. felpereseknek - dr. D. Magyar László ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. május 13. napján kelt 2.P.21.087/2008/30. számú ítélete ellen az I.r. felperes 32. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**:

Megállapítja, hogy (alperes neve) alperes a **(szervezet neve)** Szervezete által 2008. április hónapban kiadott **(folyóirat 1. neve)** nevű időszakos lapban közölt azon valótlan tartalmú kijelentéssel, miszerint „Egy **(település 1. neve)**-i cég rendezi idén a halászléfőző népnepélyt” megsértette **(I.r. felperes neve)** I.r. felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a rendezvényt 2008. évben a **(település 2. neve)**-i székhelyű **B... Kft.** rendezte, amelynek alapítója és egyetlen tagja az I.r. felperes.

Kötelezi az alperest, hogy a **(folyóirat 2. neve)** című időszakos lapban a jogerős ítélet kézbesítésétől számított 30 napon belül saját költségén tegye közzé az ítélet rendelkező részének jogsértést megállapító rendelkezését.

Az I.r. felperes perköltség fizetésére kötelezését mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek 80.000,- (nyolcvanezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 4.000,- (négyezer) Ft-ban állapítja meg azzal, hogy az ezt meghaladóan le nem rótt 17.000,- (tizenhétezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket az alperes köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek 30.000,- (harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000,- (harminchatezer) Ft másodfokú eljárási illetékből az alperes 30.000,- (harmincezer) Ft-ot köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak, az ezt meghaladó 6.000,- (hatezer) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

## INDOKOLÁS:

**(település 2. neve) várossá** nyilvánításának 300. évfordulóján, 1996-ban - első ízben - halászléfőző fesztivált rendeztek a városban. A rendezvény hagyományt teremtett, azóta az minden évben megrendezésre kerül. Az I.r. felperes képviselő-testülete a 2008. február 28. napján megtartott ülésén a 062/2008. (II.28.) Kth. számú határozatával elfogadta a 2008. évi rendezvénytervet. Ennek alapján a 2008. július 10-13-a közötti időszakban került megtartásra a **(település 2. neve)-i** Halászléfőző Fesztivál elnevezésű rendezvény, amelynek megszervezésére a **(település 2. neve)-i** székhelyű B... Kft. kapott megbízást. A társaság alapítója és egyetlen tagja az I.r. felperes. A 2008. évi rendezvény lebonyolításában a B... Kft-vel kötött szerződés alapján részt vett - többek között - a **(település 1. neve)-i** székhelyű T... Kft., amely már 1996-tól kezdődően ellátta a hangosítással kapcsolatos feladatokat, valamint a **(település 3. neve)-i** székhelyű G... Kft., amely a Petőfi szigeten található parti sátor és sörsátor programjait szervezte.

Az alperes 2004-től tagja volt a **(szervezet neve)** Alapszervezetének, utóbb annak elnöke lett. Az országos szervezet felbomlását követően 2008. tavaszán az egyébként nyilvántartásba nem vett alapszervezet is feloszlásra került. Röviddel működésének megszűnése előtt, 2008. év áprilisában a **(szervezet neve)** Alapszervezete **(település 2. neve) város** területén mintegy 3 ezer példányszámban **(folyóirat 1. neve)** címmel szórólapot terjesztett, amelynek egyik oldalán az alábbiak olvashatók:

**Pf.II.20.403/2010/2. szám**

„**Egy (település 1. neve)-i cég** rendezi idén a halászléfőző népünnepélyt". E felirat mellett egy halfőző bogrács képe látható piros X-szel áthúzva, alatta a következő szöveggel:

„Lokálpatrióta és vállalkozásbarát helyi gazdaságpolitikát!

(Forrás: [www.r.hu/program](http://www.r.hu/program))

Isten veled **(település 2. neve)-i** halászlé!"

A szórólapon található internetes forrás **(személynév)** polgármester választási programja, amelyben szerepelt a helyi vállalkozások nagyobb lehetőséghez juttatása.

Ugyanezen szórólap egy másik oldalán a II.r. felperest érintő közlések jelentek meg.

Az I.r. felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az érintett szórólapon a **(település 2. neve)-i** halfőző népünnepélyre vonatkozó valótlan tartalmú állításaival személyiségi jogsértést valósított meg. Kérte továbbá az alperes arra való kötelezését, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül saját költségén a **(folyóirat 2. neve)** és a **(folyóirat 3. neve)** megnevezésű lapokban - nevének feltüntetésével - az alábbi szövegű nyilatkozat közzétételével adjon elégtételt.

„2008. év április havában **(település 2. neve) város** területén terjesztett **(szervezet neve)** Szervezete által kiadott **(folyóirat 1. neve)** elnevezésű szórólap alábbi tartalma:

- Egy **(település 1. neve)-i cég** rendezi idén a halászléfőző népünnepélyt

Lokálpatrióta és vállalkozásbarát helyi gazdaságpolitikát

(Forrás: [www.r.hu/program](http://www.r.hu/program))

Isten veled **(település 2. neve)-i** halászlé!

A háttérképen egy piros X-szel áthúzott halfőző bogrács látható. -

valótlan állítást fogalmaz meg, továbbá megkérdőjelezi és egyben sérti **(település 2. neve) Város** Önkormányzatának lokálpatriotizmusát, illetőleg elkötelezettségét az évente megrendezésre kerülő **(település 2. neve)-i** kulturális hagyomány, a halfőző népünnepély iránt. Az olvasó megalapozatlan, egyben téves tájékoztatása, valamint a városvezetéssel szembeni indokolatlan hangulatkeltés miatt a szerző erkölcsi jóvátételként ez úton kíván bocsánatkéréssel élni".

Keresete indokolásaként előadta, valótlan állítást tartalmaz a szórólap a halászléfőző rendezvény szervezőjére vonatkozóan, az ugyanis a 100 %-ban önkormányzati érdekeltségű B... Kft. volt. Az „Isten veled **(település 2. neve)-i** halászlé" kijelentés azt az üzenetet hordozza, hogy **(település 2. neve) város** lakossága vegyen búcsút a rendezvénytől, mert az a jövőben szegedi rendezvény. Annak tartalma azt sugallja, hogy az I.r. felperes a hagyományok felrúgásával a város legfontosabb rendezvénye megszervezésének jogáról, a házigazda szerepéről lemondott és azt egy olyan idegen városnak adta át, amely szintén rendelkezik halászlével kapcsolatos gasztronómiai hagyományokkal. Ez pedig azt az érzést kelti az olvasóban, hogy a város a konkurencia javára mond le a rendezvényről.

A II.r. felperes a szórólap őt érintő szövegrésze kapcsán kérte ugyancsak a jogsértés megállapítását és az alperes elégtétel adására kötelezését.

Az alperes mindkét kereset elutasítását kérte. Az I.r. felperes keresete kapcsán előterjesztett ellenkérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett kijelentések nem az I.r. felperest, hanem a polgármestert érintik, ugyanakkor nem tartalmazznak valótlan állítást, miután tény, hogy a rendezvény lebonyolításában nem **(település 2. neve)-i** székhelyű cégek is részt vettek. Kiemelte, hogy nem minősül sem kiadónak, sem lapalapítónak, szerkesztőnek, újságírónak vagy egyéb olyan személynek, aki a vitás közlemény tartalmáért helytállni tartozik, ezért álláspontja szerint a kereseti követelés vele szemben nem érvényesíthető megalapozottan.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I.r. felperes keresetét elutasította, míg a II.r. felperes keresetének teljes egészében helyt adott. Kötelezte az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000,- Ft perköltséget. Nem fogadta el az alperes passzív perbeli legitimációjának hiányával kapcsolatos álláspontját, rámutatva arra, hogy az alperes a már megszűnt kiadószervezet elnöke volt, így az időszaki lapnak minősülő szórólap tartalmáért a sajtóról szóló 1986. évi II. tv. 18. § (1) bekezdése, valamint 7. és 8. §-aiban írtak alapján felelősséggel tartozik. A kifogásolt közlés tartalmát vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az „Egy **(település 1. neve)-i cég** rendezi idén a halászléfőző népünnepélyt”, illetve az „Isten veled **(település 2. neve)-i** halászlé” szövegrészek a rendezvény szervezőjét, a **B...** Kft-t érintik, a polgármester programjából származó idézet pedig - az azt szerepeltető internetes cím feltüntetésével, illetve az említett közlésekkel együttesen is értelmezve -, **(személynév)** polgármester személyére vonatkozik, ezért az I.r. felperes keresetességi joga hiányzik. A II.r. felperes keresetét mindenben megalapozottnak ítélte.

Az ítélet ellen az I.r. felperes élt fellebbezéssel, annak keresete szerinti megváltoztatása érdekében azzal, hogy az elégtételt tartalmazó nyilatkozatot kizárólag a **(folyóirat 2. neve)** című lapban kérte közzétenni. Fellebbezéséhez csatolta **(település 2. neve) Város** Képviselő-testülete III.1912-7/2008. számú testületi határozatát, amely a képviselő-testület alperes elleni perindításra vonatkozó döntését tartalmazza, cáfolandó az elsőfokú bíróságnak a keresetességi jog hiányával kapcsolatos okfejtését. Hangsúlyozta, hogy a halfőző népünnepély megszervezését **(település 2. neve) Város** Önkormányzata vállalta fel. Az önkormányzat jellegéből, felépítéséből következően azonban a konkrét gyakorlati feladatokat nem saját személyében, hanem valamely intézményen vagy gazdasági társaságon keresztül tudja elvégezni. Ebből következően a **B...** Kft. megbízottként jár el, s mivel az eljárásával

összefüggően az önkormányzatot, mint megbízót megillető jogok nem szálltak át rá, a valótlan tényállítások nem a gazdasági társaságra, hanem rá, (az I.r. felperesre) vonatkoznak. Hivatkozott arra, hogy a rendezvény a város kulturális örökségének a része, amelynek gondozója és kezelője a mindenkori önkormányzat, amelyet az ezzel összefüggő felelősség is terhel. Ennek igazolására csatolta a 3/2010. Kth. számú határozatot, amelyben a képviselő-testület kezdeményezte a „**(település 2. neve)-i halászlé** közösség- és identitásteremtő ereje” elemnevű örökségét a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékébe felvenni. Mindezek alapján minden olyan valótlan tényállítás, amely alkalmas arra, hogy a rendezvényt vagy annak rendezését lejárassa, a mindenkori önkormányzatot sérti. Változatlan álláspontja szerint a szórólap sérelmezett tartalma valótlan, az állítás megfogalmazásából az olvasó számára arra vonható le következtetés, hogy a korábbi években **(település 2. neve)-i** cég volt a rendező, 2008-ban pedig egy **(település 1. neve)-i** cég. Ezzel szemben a valóság az, hogy a rendezési teendőket a kizárólagosan **(település 2. neve)-i** érdekeltségű B... Kft. látta el. Az alperes által megjelölt cégek nem rendezői voltak a rendezvénynek, hanem csupán a lebonyolításban közreműködő alvállalkozók. A valótlan tartalmú alperesi kifejezés azt sugallja, hogy a város lemondott a rendezés jogáról, az önkormányzat lokálpatriotizmusát konkrétan és közvetlenül megkérdőjelezi, ezért az nyilvánvalóan sértő reá nézve.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés **részben alapos**.

A fellebbezés kapcsán az ítélőtáblának elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a sérelmezett szórólapon szereplő közlések az I.r. felperesre vonatkoztathatók-e, a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását ugyanis az kérheti, akire a jogsértő közlés vonatkozik. A bírói gyakorlat a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése iránti jogviták elbírálása során iránymutatónak tekinti a Legfelsőbb Bíróság sajtó-helyreigazítási perekre vonatkozó PK. 13. számú állásfoglalásának I. pontját. Eszerint a jóhírnév sérelme akkor és azzal szemben valósul meg, akinek személye a sérelmezett kijelentés alapján felismerhető. Ehhez nem szükséges, hogy a jogosult név szerint kerüljön feltüntetésre, elegendő az, hogy a kijelentés tartalmából személye valamilyen módon azonosítható legyen.

A helyi önkormányzat - a választott helyi képviselő-testület által, vagy a helyi népszavazás döntésével - önként vállalhatja minden olyan helyi közügy önálló megoldását, amelyet jogszabály nem utal más szerv hatáskörébe (a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LV. tv. 1. § (4) bekezdés). A peradatok alapján nem vitásan az I.r. felperes által 1996. év óta felvállalt helyi közügy a halfőző népünnepély megrendezése. Az erre vonatkozó döntés jogkörét tehát a fentiekben írt

jogszabály alapján - képviselő-testülete útján - az I.r. felperes gyakorolja. Ebből pedig következik, hogy mindazon kijelentések, illetve közlések, amelyek e rendezvényre, annak megszervezésére vonatkozó állításokat tartalmaznak, érintik az I.r. felperest. Mindezekre tekintettel a szórólap per tárgyává tett kitételei - a polgármester választási programjából származó idézet, illetve az internetes elérhetőségi cím kivételével - az I.r. felperesre vonatkoztathatók. Az említett idézet ugyanis a polgármesteren kéri számon választási programjának teljesítését, ellentétbe állítva azt az állítása szerint ténylegesen megvalósult helyzettel, miszerint a szervezést nem helyi vállalkozás bonyolítja. Ez pedig - ahogyan azt az elsőfokú ítélet helyesen megállapította - a polgármestert érintő közlés.

Ezt követően az ítéletábrának azt kellett vizsgálnia, hogy az I.r. felperest érintő közlések megvalósítják-e a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogok megsértését. A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel (Ptk. 78. § (2) bekezdés). A vélemény, a bírálat, az értékítélet akkor jogsértő, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet, vagy kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő, lealázó (BH. 1993/89., BH. 2003/407/II., BDT. 2007/1701. számú jogesetek Komplex Jogtár).

A személyiségvédelmi perekben is alkalmazandó Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalás II. pontja alapján annak megállapításánál, hogy a jogsértés megvalósult-e, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni, és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. Nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni. Ennek alapján lehet megállapítani, hogy a kifogásolt közlés kifejezett tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e a személyhez fűződő jogok vagy érdekek megsértésére.

A fentiek alapján vizsgálva az „**egy (település 1. neve)-i cég** rendezi idén a halászléfőző népnepélyt” szövegrész a mellette elhelyezett piros x-szel áthúzott halfőző bogrács ábrájával együtt értékelve azt sugallja, hogy a fesztivál megrendezésében döntési kompetenciával rendelkező I.r. felperes nem a helyi érdekeket tartja szem előtt - az „idén” kifejezés használatával utalva arra is, hogy a korábbi évektől eltérően -, amikor a rendezéssel nem helyi vállalkozásnak juttatott lehetőséget, hanem azt átengedte egy **(település 1. neve)-i cégnek**. E közlés tényállítás, amely alkalmas arra, hogy a helyi önkormányzat I.r. felperes hátrányos társadalmi megítélését váltsa ki, illetve tekintélyét csorbítsa, ezért amennyiben az valótlan, a jogsértés megállapítására adhat alapot.

A jóhírnév megsértésére alkalmas tényállítás valóságának bizonyítása az azt megfogalmazó személyt terheli (BDT. 2005/2007/I. számú jogeset). Az alperes

védekezésében arra hivatkozott, hogy a cikkben használt „rendezés” kifejezés alatt a rendezvény technikai lebonyolítását, nem pedig annak szervezését értette, az pedig megfelel a valóságnak, hogy a technikai lebonyolításban többek között a **(település 1. neve)-i T... Kft.** is részt vett. Ez az alperesi érvelés azonban nem fogadható el, mert a közlés megfogalmazásából az olvasó számára nem az a következtetés vonható le, hogy a fesztivál lebonyolítói között nemcsak helyi gazdasági társaságok vesznek részt, a „rendező” megszövegezés alatt egy jogi személy, az a gazdasági társaság értendő, amely megteremti mindazokat a feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az említett esemény megtartható legyen, például szerződést köt azokkal a további vállalkozásokkal, amelyek közreműködése mindehhez szükséges. Ilyen alvállalkozó volt a **(település 1. neve)-i székhelyű** alperes által hivatkozott kft. is, amely a peradatokból kitűnően nem csupán 2008. évben, hanem már a kezdetektől elvégzi ezt a feladatot. A perben ezzel szemben a felperes bizonyította, hogy a képviselő-testület határozata alapján a fesztivál rendezője a **B... Kft.**, amelyet az I.r. felperes alapított 2007. február 8. napján és annak egyetlen tagja is az I.r. felperes. Mindezekre tekintettel a fentiekben írt valótlan tényállítás sérti az I.r. felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, ezért az ítéltábla a Ptk. 84. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a jogsértést megállapította, továbbá kötelezte az alperest elégtétel adására a bíróság által megszövegezett tartalmú nyilatkozat közzétételével az I.r. felperes keresetében megjelölt módon (Ptk. 84. § (1) bekezdés c/ pont).

A szórólap „Isten veled **(település 2. neve)-i** halászlé” kitétele véleménynyilvánításnak minősül, amely kifejezésmódjában nem indokolatlanul bántó, sértő, lealázó, ezért e vonatkozásban a jogsértés megállapítására nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti részbeni megváltoztatása folytán az I.r. felperes túlnyomórészt pernyertesnek minősül az elsőfokú eljárásban, ezért az ítéltábla elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését mellőzte és az alperest kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az I.r. felperes részére a jogi képviseletével felmerült 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján megállapított elsőfokú perköltségének a megfizetésére. A pervesztesség-pernyertesség arányának megváltozása folytán az alperest kötelezte pervesztességéhez igazodó arányban a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet (Kmr.) 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) és (3) bekezdése alapján, míg az ezt meghaladóan le nem rótt 4.000,- Ft eljárási illeték az I.r. felperes Itv. 5. § (1) bekezdés b/ pontján alapuló személyes illetékmentessége folytán a hivatkozott Kmr. 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam terhén marad.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az I.r. felperes fellebbezése nagyobb részben eredményesnek bizonyult, ezért az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte az I. r. felperes jogi képviseletével felmerült és a már hivatkozott IM. rendelet szerint megállapított másodfokú perköltségének megfizetésére. A le nem rótt másodfokú eljárási illetékből az alperes peresztessége arányában az Itv. és a Kmr. fentiekben írt rendelkezései alapján 30.000,- Ft-ot köteles megfizetni, míg az I.r. felperest terhelő 6.000,- Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

S z e g e d , 2010. október 27.

|                       |                                |                                 |
|-----------------------|--------------------------------|---------------------------------|
| Dr.Szeghő Katalin sk. | Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk. | Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk. |
| a tanács elnöke       | előadó bíró                    | táblabíró                       |